

Să facem bine...

Eugenia Calancea

Soarele coboară-ncet,
Iar trupul meu e frânt
Și munca zilei se-oprește
Iar noaptea apare pe pământ.

M-așez liniștită-n locurile mele
Și mă mistuie-n credință,
Iar cu lacrimi de dor grele,
Aduc rugăciunea la cerință.

Tu Doamne adu-mi cântarea,
Că printre lacrimi eu îți zic,
Să-mi dai binecuvântarea
Și altceva, nimic.

În viață asta lumina soarelui ador,
Căci ea frumos ne-așterne,
O muncă bună cu mult spor,
Pentru toți făcând doar bine.